

DE GEMEENTE AAN HET WOORD

Verslag vierde bijeenkomst Senioren Zelf Aan Zet;

Locatie: De Boxhof

Datum: 12 januari 2026

Pieter Both, voorzitter van KBO Maasdriel, opent de bijeenkomst. Hij heet allen welkom. Hij vertelt dat de bijeenkomst financieel mogelijk is gemaakt door het ministerie van VWS en de gemeente Maasdriel. Net als de eerste drie bijeenkomsten in het kader van het project Senioren zelf aan zet. Hij begint met een korte terugblik op de bijeenkomst over de bewustwording, op de tweede over wonen en de derde over zorg. De vragen die toen gesteld zijn, zijn meegenomen in de presentatie van vandaag. De reacties en wensen van de bezoekers voor hun toekomst zijn verzameld en op een 'glazen bol' weergegeven. Die wordt overhandigd aan de wethouder, Michiel de Raaf.

Die krijgt vervolgens het woord. Michiel begint met een dankwoord aan de seniorenverenigingen en de bezoekers van de bijeenkomsten. Voor hun betrokkenheid en inbreng. Met de cijfers van de woonenquête heeft de gemeente meer grip gekregen op wensen van de senioren. En daar doet de gemeente ook wat mee. Hij geeft als voorbeeld de Ipperakkeren in Kerkdriel, waar het derde woonblok nu een extra woonlaag krijgt. En hij verwijst naar de woonzorgvisie van de gemeente. Die wordt toegelicht door Daphne Peppenster. .

Daphne begint met de vraag wie de nodige zorg zo lang mogelijk thuis wil krijgen. Bijna iedereen steekt de hand op om deze vraag met ja te beantwoorden. Als ze vraagt of de huidige woning daarvoor geschikt is, gaan er veel minder handen omhoog.

De woonzorgvisie is de basis voor de gemeenten om afspraken te maken met woningcorporaties, verhuurders, zorgaanbieders en zorgkantoren. Het gaat over wat ouderen en mensen die meer aandacht nodig hebben, naast huisvesting, nodig hebben aan zorg en ondersteuning. Geen dik rapport dat onder in een la verdwijnt. Maar een richtingaanwijzer. Daar wil de gemeente mee bereiken dat in het beleid met drie punten rekening wordt gehouden:

- Voldoende, passend en divers aanbod van woningen en woonzorgvormen in wijken;
- Een sterke sociale basis met (informele) ondersteuning en zorg;

- En een goede samenwerking tussen alle instanties in de zorg, van huisarts tot ziekenhuis, van apotheek tot maatschappelijk werkende en fysiotherapeut.

Als voorbeelden van projecten, die vanuit de woonzorgvisie zijn beïnvloed noemt Daphne:

- De doorontwikkeling 'Tafeltje dekje' waar de maaltijdservice samengaat met meer sociale signalering.
- De ontmoetingsruimte in de Lindeboom in Ammerzoden wordt steeds vaker gebruikt door bewoners van de wijk. En de bewoners van de Lindenhof worden gestimuleerd contacten te zoeken in de wijk.
- In samenwerking met Alzheimer Nederland wordt verkend hoe er structureel meer aandacht kan zijn voor de ontwikkeling van dementievriendelijke wijken.
- Realisatie van een leefstijlloket in de Bommelerwaard in samenwerking met verschillende zorgprofessionals met aandacht voor leefstijl en preventie (ook voor ouderen).

Na deze uitleg komen mensen in de zaal met voorbeelden waar het niet goed gaat. Zoals straten die een week lang onbegaanbaar zijn door sneeuw en ijs, gladde vloeren in de badcel in een verzorgingstehuis, het als niet-bewoner niet kunnen eten in de eetzaal van een verzorgingstehuis (waar dat vroeger wel kon). Michiel de Raaf noteert deze punten en brengt ze onder de aandacht van de woningbouwvereniging en BrabantZorg. Ook zal hij met de betrokken afdeling het strooi beleid gaan bekijken.

Vaak wordt genoemd dat men van het kastje naar de muur wordt gestuurd met een vraag, of helemaal geen reactie krijgt. Merle Lankhorst wijst op het Adviesplein, dat goed bereikbaar is via telefoon en mail. Op verschillende locaties in de diverse kernen kun je een gesprek hebben met een medewerker. Die hoort de vraag aan en zorgt zelf beantwoordt. Is het antwoord niet direct gekend, dan zoekt het Adviesplein het verder uit en krijgt men van het Adviesplein antwoord. Dus geen zoektocht meer tussen het kastje en de muur.

Wanneer men verhuist, komt men in een duurdere woning terecht. Ook met vragen op dit vlak kan men bij het Adviesplein terecht.

Na de pauze is de beurt aan Robin Jager, beleidsambtenaar Wonen. Hij vergelijkt de vele verschillen tussen inwoners van de gemeente met de ontelbare soorten geraniums. En verschillende mensen hebben verschillende wensen. Op het gebied van wonen zijn er eigenlijk maar drie smaken, hebben de senioren in de woonwensen enquête aangegeven: "Ik blijf zitten waar ik zit", "Kom erbij" en "We gaan nog ene keer".

"Ik blijf zitten waar ik zit". De grootste groep is tevreden met het eigen huis en wil niet verhuizen. Met het oog op de toekomst zullen waarschijnlijk aanpassingen nodig zijn. De gemeente heeft daar twee soorten lening voor, elk met een lage rente.

Voorwaarde is wel dat er minstens één verbetering voor het milieu in de verbouwing wordt meegenomen, zoals bijv. een waterbesparende douchekop. Voor adviezen kunt u terecht bij Team OnsMaasdriel en bij het Adviesplein.

“Kom erbij”. Dan gaat het over (pre-)mantelzorgwoningen, familiewoningen, woning delen of splitsen en collectieve woonvormen. Dat zijn allemaal woonvormen waarbij het verlenen van informele zorg aan de orde is. Voor mantelzorgwoningen geldt dat er al veel mogelijk is, net als voor familiewoningen. Het verlenen van vergunningen is door de gemeentes uitbesteed aan de Omgevingsdienst Rivierenland (ODR). Daarbij geldt wel dat de doorlooptijd voor particulieren soms erg lang is; grote bouwprojecten gaan daar voor. Mantelzorgwoningen zijn in principe tijdelijk. Mocht de zorgbehoevende overlijden of naar een verzorgingstehuis gaan, kan de woning worden omgedoopt tot een pré-mantelzorgwoning. Anders moeten de woningkenmerken worden verwijderd (badkamer, toilet, keuken) en kan het bouwwerk als hobbyruimte of schuur worden benut.

Er wordt aan gewerkt om familiewoningen vergunningsvrij te maken. Ook voor het splitsen of delen van een woning worden de wettelijke mogelijkheden steeds ruimer. Een waarschuwing is wel op haar plaats: je kunt het bij een ruzie of scheiding niet makkelijk terugdraaien.

Bij collectieve woonvormen geldt dat het erg langdurige processen zijn (soms zelf jaren). Maar als je iets wilt, kun je het best met een woningbouwvereniging gaan praten. Mocht je iets willen met kapitaalkrachtige potentiële medebewoners, dan is het van belang alles goed door te spreken met de bank en de notaris.

“We gaan nog ene keer”. Verhuizen is makkelijker gezegd dan gedaan. Er zijn wel plannen om meer te bouwen, en ook voor specifieke doelgroepen als senioren, maar het aanbod blijft erg beperkt. Ontwikkelingen als het Volkshuisvestingsprogramma waarin is opgenomen hoeveel woningen voor senioren er gaan worden gebouwd, net als het beleid om meer gezinnen in één perceel/woning te huisvesten, bioeden pas op langere termijn soelaas.

Tot slot laat Robin zien waar men terecht kan voor het Adviesplein. Ook is er een dia van de website van het Adviesplein en een met wat meer toelichting over de “Toekomstbestendig Wonen Lening”.

Michiel de Raaf neemt nog even het woorden zegt dat hij veel geleerd heeft vanavond. En dat hij het niet bij mooie woorden laat. Hij heeft deze avond contact gezocht met BrabantZorg en de woningbouwverenigingen. In plannen voor de gemeente zal hij, nog meer dan vroeger, rekening houden met de belangen en wensen van senioren.

Pieter Both sluit de bijeenkomst af en bedankt de sprekers en toehoorders. Hij wijst op de enquête. De resultaten daarvan zullen leiden tot bijeenkomsten, georganiseerd door gemeente en seniorenverenigingen.